

Helaas kwam er een tijd, dat alles te zwaar werd en moest ze haar zelfstandigheid opgeven. Uiteindelijk kwam ze in Woonzorgcentrum 'De Beyart' terecht. Daar heeft ze zeker moeten wennen, maar ook daar wist ze een plek in de gemeenschap te vinden.

*“De oude dag zonder verplichtingen
is als een nieuw terrein ontdekken.
Investeren op de plek, waar je woont
en neem daar de tijd voor!
Het gelaat van God
is steeds anders in mijn zien
en ervaar Zijn kracht, die mij leidt.”*

Lieve zuster Carolina, alles is volbracht. In Gods handen, terug bij uw Schepper.

*Geboren op 9 december 1928 te Wieringen
Geproft op 10 mei 1959 te Maastricht
Overleden op 22 augustus 2026 te Maastricht
Begraven op 28 augustus 2026 te Rijckholt*

Zusters Onder de Bogen

In dankbare Herinnering

Zuster Carolina
Joanna Maria van Vliet

*"Ik geloof in Gods Scheppende aanwezigheid.
De Geest die heel mijn leven heeft geleid."*
zr. Carolina

Zuster Carolina groeide op in het Westland, in Wateringen op de boerderij, waar ze met het gezin van zeven kinderen een fijne jeugd heeft gehad. Hun huis stond altijd open voor familie en vrienden, heel gastvrij.

Op vroege leeftijd leerde ze al van haar moeder om zelf kleding te maken. Omdat ze zo handig was met naald en draad, mocht ze gaan leren voor coupeuse en kostuumnaaien. Daar heeft ze haar verdere leven veel profijt van gehad.

Naar het klooster gaan was voor haar een zware gang, zij had het anders bedacht, maar God trok aan haar en hield haar vast. Uiteindelijk was ze toch dankbaar naar God toe voor haar religieuze roeping. Ze voelde zich een gelukkig mens als ze veel kon betekenen voor de medemensen.

Later kwam ze in de kraamzorg terecht in Hilversum. Het contact met mensen was voor haar heel belangrijk. Deze tijd is heel waardevol voor haar geweest. Daarna is zij activiteitenbegeleidster in het ziekenhuis geworden, een taak die haar op het lijf geschreven stond. Deze hele periode in Hilversum is heel mooi geweest, haar beste tijd.

Ze was erg creatief. Niet alleen wat haar eigengemaakte kleding betreft, maar ook in andere zaken. Zij werd op latere leeftijd geraakt door het boetseren van beelden en ze kon daar meditatief veel tijd voor uittrekken. Zij maakte schitterende beelden, die op vele plaatsen in het klooster te bewonderen zijn, een echte kunstenares met Goddelijke inspiratie.

Ieder jaar met Kerstmis stond er in het Proosdijconvent een mooie, door haar gemaakte kerstgroep. Het waren niet alleen beelden die zij maakte, maar ook prachtige wandversieringen en sieraden. Ze bleef ontzettend dankbaar, dat zij dit bijzondere talent had meegekregen.

Het contact met haar familie was heel levendig. Ze kon heerlijk genieten van familiebezoek en ook vrienden waren zeer welkom. Haar 85^e en 90^e verjaardag werden uitgebreid met de hele schare familie. Onder de Bogen gevierd. Dit waren zeker hoogtepunten in haar leven.

Ze heeft lang kunnen doorgaan met wat ze graag deed, ondanks haar lichte handicap in haar arm. Ze kon dat goed relativeren en haar handicap een plaats geven. De laatste jaren kwamen er steeds meer lichamelijke kwaaltjes aan het licht en had ze meer zorg nodig.